ANUL III. — Nr. 839. O SINGURA EDIŢIE LUNI, 27 MAĬ 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinătate 50
Şese lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13

Un numer în Streinătate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCĬ şi JUDEŢE se primesc NUMAI la ADMINISTRAŢIE.
Din STREINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— leĭ »
» » » II . . . . . . 3.— leĭ »
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

D. V. G. Morţun, deputatul colegiuluĭ al 2-lea de Roman, şi singurul reprezentant al democraţieĭ în Cameră a făcut erĭ o interpelare, întrebând pe Miniştriĭ actualĭ, carĭ, *în opoziţie luaseră angajamentul de a reda Ţăreĭ acele douĕ-spre-zece moşiĭ ale Domeniuluĭ Coroaneĭ*, când aŭ de gând să îndeplinească angajamentul luat de dînşiĭ în mod solemn?

Iată deciziunea luată de Comitetul Central al partiduluĭ liberal-conservator:

Comitetul Central al partiduluĭ liberal-conservator întrunindu-se în seara de 19 Iunie (1884) şi deliberând asupra situaţiuneĭ a votat în unanimitate următoarea rezoluţiune:

Partidul liberal-conservator consideră revizuirea actuală şi DAREA APANAJULUĬ ca o violare a pactuluĭ fundamental, şi IA ANGAJAMENTUL de a lucra pentru reintrarea în legalitate.

Iscăliţĭ toţĭ membriĭ Comitetuluĭ Central aĭ partiduluĭ liberal-conservator între carĭ D-niĭ **Lascar Catargiŭ, Gh. Vernescu, Generalul Florescu, Alex. Lahovary, Generalul Gh. Manu.**

Bucureştĭ, 26 Maĭ 1891

SEPTAMANA

La nostime priveliştĭ dă loc din când în când schimbul de acte de curtenie între republica franceză şi autocratismul rusesc.

Aşa, septămâna trecută, presa franceză a avut câte-va zile de grea cumpănă. Ţarul trebuia să vie la Moscova şi acolo este acum o expoziţie franceză. Ce afront pentru Franţa, dacă autocratul Rusieĭ nu s'ar fi dus să viziteze această expoziţie! Ce ocazie pentru foile germano-austriace de a jubila şi a bate în pumnĭ Franţeĭ cu faimoasa prietenie ce Rusia îĭ poartă.

Şi până în ziua când s'a primit depeşa că Ţarul a fost la expoziţie, gazetele şi oficinele tripleĭ alianţe foiaŭ de ştirĭ de senzaţie care de care maĭ alarmante. Ba că s'a descoperit un complot la Moscova şi Ţarul nu se maĭ duce acolo; ba s'a depus o cantitate de dinamită chiar în localul expoziţiuneĭ franceze, în sfîrşit un şir de grozăviĭ, carĭ făceaŭ părul măciucă bieţilor republicanĭ galonaţĭ din Paris.

In sfârşit, Ţarul nu voi să fie aşa de crud şi se duse la Moscova, unde stătu douĕ zile, în care timp vizită cu amĕnuntul expoziţia franceză.

Acuma cântecul s'a schimbat. Presa franceză a îmbrăcat haine de sĕrbătoare şi cu paharul de şampanie în mână, dă cu tifla gazetărieĭ tripleĭ-alianţe.

— Vedeţĭ, zice ea radioasă, bunul nostru amic, *generosul* stăpânitor al tuturor Rusiilor, cel maĭ mare suveran din Europa 'şĭ-a expus viaţa pentru a ne dovedi prietenia sa. Eĭ, ce maĭ zic reptilele prusaco-austriace?

Iar aceste reptile, la rîndul lor, rĕspund:

— Bucuria voastră e zadarnică. Ţarul e un om foarte politicos, atâta tot. El n'are nicĭ un motiv pentru a vĕ da semne de duşmănie; iar dovezile de amicie pe carĭ vi le dă, sunt foarte platonice. Ele se mărginesc la cordoane pentru Carnot, decoraţiĭ pentru miniştri, laude pentru expozanţĭ. Dar spuneţĭ, vĕ rugăm, aveţĭ un tratat de alianţă formală cum avem noĭ, puterile centrale?

— N'avem încă, dar o să vie.

— Eĭ bine, vĕ putem asigura că n'o să vie. Ţarul e prea deştept pentru a vedea că n'are ce scoate dintr'o alianţă cu voĭ. Luĭ îĭ trebue orientul şi acĭ voĭ nu puteţĭ nimic,

Şi aşa maĭ departe, cearta se prelungeşte la infinit; iar Ţarul, care în Rusia nu permite să se scrie o vorbă despre dînsul de cât în bine, îşĭ râde de sigur în barbă vĕzênd cum se bat pentru dânsul cele maĭ civilizate prese din Europa.

El îşĭ urmează drumul sĕŭ şi prinţul Muntenegruluĭ e menit a juca în scurtă vreme un rol însemnat în politica din Balcanĭ.

Să fim decĭ foarte atenţĭ.

*

Zilele aceste s'a pus din noŭ în discuţie reînoirea tripleĭ alianţe, care expiră în 1892.

Se zicea că marchizul di Rudini, primul ministru italian, nu vrea să vorbească acum de această reînoire; cu toate aceste, foile tripleĭ alianţe asigură că pactul se poate considera ca şi încheiat, de şi nu vor să dea alte amănunte.

Italia a pus de astă-dată condiţiunea expresă a uneĭ intervenirĭ a tripleĭ alianţe, în cazul când în basinul Mediteraneĭ s'ar încerca vr'o turburare; cu alte cuvinte, îndată ce Franţa s'ar întinde spre Tripolitana. Până acum se prevedea numaĭ cazul în care integritatea teritoriuluĭ uneia din aliate ar fi atacată; azĭ se opreşte chiar înaintarea Franţeĭ pe pămînt strĕin tripleĭ alianţe.

De alt-fel, Anglia, care nu a intrat formal în tripla alianţă, este gata să intervină în Mediterana, îndată ce vr'o turburare s'ar produce acolo.

Pe de altă parte, unele ziare din Paris, şi ziare autorizate, pretind că Italia este o soră necredincioasă în tripla alianţă; că D. di Rudini a spus confidenţial ambasadoruluĭ francez care e conţinutul pactuluĭ puterilor centrale şi că, în caz de rĕzboiŭ, Italia va aştepta să vadă din partea cuĭ e succesul, pentru a intra in luptă.

Orĭ-cum, se vede la ce frămîntărĭ zadarnice daŭ loc combinaţiile politicianilor.

In ţară la noĭ, lucrurile merg strună. Tot ce vrea guvernul se face şi tot ce doreşte M. S. Regele, face guvernul. Armonia si dragostea între Suveran şi miniştriĭ Sĕĭ e aşa de mare, încât Regele în fie-care sĕptămână adresează câte o scrisoare publică „scumpuluĭ“ sĕŭ preşedinte al consiliuluĭ.

Şi zĕŭ! *scump* ar trebui să plătească un Rege pe un preşedinte de consiliŭ ca generalul Florescu. Ce inteligenţă superioară! Ce minte plimbată pe toate stâncile cultureĭ moderne! Ce caracter stoic şi demn, maĭ ales! Un astfel de preşedinte de consiliŭ, într'o ţară maĭ civilizată ca a noastră, s'ar plăti cu..... cu ce are maĭ scump un Rege cu Tronul.

Discuţia Mesagiuluĭ cu totul totuluĭ s'a sfârşit în maĭ puţin de douĕ zile. Imediat Regele a primit delegaţiunea Camereĭ şi a mulţumit Coloneluluĭ Roznovanu, preşedintele eĭ, pentru dovezile de iubire şi devotament ce I-a dat în aceste zile.

*

Generalul Florescu, împreună cu miniştriĭ de culte şi lucrărĭ publice aŭ fost la Iaşĭ şi aŭ vizitat universitatea. Studenţiĭ ieşenĭ, amatorĭ de rarităţĭ, aŭ primit cu entuziasm .... propunerea de a păstra la muzĕul zoologic de acolo cel puţin pe preşedintele consiliuluĭ.

De acĭ ceartă în tabăra ministerială. Fie-care ministru invidia pe preşedintele consiliuluĭ şi dorea să fie în locul luĭ. La urmă s'a decis ca acela să treacă la muzĕŭ, care va provoca cea d'ântêiŭ criză ministerială, ceea-ce era să păţească Vinerĭ la Senat D. Exarcu, dacă n'o lua repede la sănătoasa, D-sa nu voieşte să meargă la Iaşĭ, căcĭ ţine ca rĕmăşiţele să-ĭ rĕmâe la Ateneŭ.

In sfîrşit, pentru noĭ e indiferent care ministru e bun de muzĕŭ; dar primirea făcută reprezentanţilor Regeluĭ la Iaşĭ a dat loc la un conflict. *Un student* a scris unuĭ confrate de aicĭ că colegiĭ sĕĭ aŭ primit pe ceĭ treĭ miniştri veniţĭ la Universitate, întocmaĭ cum primiseră acum câţĭ-va anĭ pe M. Sa: cu pălăriile în cap, cu ţigările în gură şi cu spatele spre mosafiriĭ nepoftiţĭ.

Această ştire înfuriă pe „clubul liberal-conservator al studenţilor din Iaşĭ“, care numĕră v'o şease membri cu preşedinte cu tot şi *un adevĕrat student*, d'intre aceĭ carĭ staŭ câte 10—15 anĭ la facultate, desminţi prin *România* ştirea despre primirea miniştrilor la Iaşĭ.

In sfîrşit, lucrul e indiferent. Principalul este că miniştri s'aŭ dus la Iaşĭ de ochiĭ ligeĭ Langa şi n'aŭ făcut absolut nimic pentru Moldova şi pentru Iaşĭ în special.

*

Fortificaţiile s'aŭ votat ca fulgerul. Nicĭ că se putea alt-fel. Mariĭ patrioţĭ din majoritate şi-aŭ jertfit cinstea pentru apărarea.... putereĭ.

Nu zic să le fie ruşine, căcĭ cuvêntul acesta a dispărut din vocabularul lor.

Neagu.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul” cu Nr. 118?

Care este aşezămêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

„Adevĕrul“ la Iaşĭ

Vinerĭ, 24 Maĭ 1891.

Domnule Director,

Mare, iresistibilă trebue să fie puterea minciuneĭ şi linguşitorieĭ!.. Simţitoare şi mănoase trebue să fie rezultatele lor!...

Iată câte-va fapte:

Duminica trecută sosesc la Iaşĭ treĭ miniştri: D. general Florescu, D. G. Dem. Teodorescu şi D. C. Olănescu, pentru a lua parte la serbarea punereĭ pietreĭ fundamentale a seminaruluĭ Veniamin din strada Lozonski.

La gară, întru întêmpinarea miniştrilor, ies toate autorităţile, toţĭ conservatoriĭ, mulţĭ lateralĭ şi parte dintre naţionaliĭ-liberalĭ, — într'un cuvînt întreaga Ligă moldovenească.

Şi ce primire entuziastă!

Autorităţile se înclină respectuoase, până la pămênt; conservatoriĭ, avênd feţele radioase, fac temenele; lateraliĭ, foarte îndatoritorĭ, se gudură în jurul iluştrilor oaspeţĭ, — iar naţionaliĭ-liberalĭ, maĭ de-o parte, maĭ în rezervă, îĭ privesc cu jind şi le trimet bizele.

In adevĕr, entuziastă primire!

Miniştriĭ descind la hotel Binder. Eĭ sunt în permanenţă asediaţĭ de ceata linguşitorilor, carĭ nu'ĭ maĭ slăbesc cu dragostea.... Oamenĭ marĭ, ce voiţĭ, — şi e fatal ca oameniĭ marĭ să aibă admiratoriĭ lor, cărora lumea, din rĕutate, le spune *linguşitorĭ*.

* * *

Totul e pregătit pentru serbare. Strada Lozonski e înpănată cu drapele tricolore, rĕmase încă de la *„Jubileŭ“*. Toată lumea ştie că serbarea se face Duminică la 2 ore după amiază; parte din public se şi grăbeşte să ia loc pe estradă maĭ din vreme; — dar toată lumea se înşală. *Serbarea punereĭ pietreĭ fundamentale se amână pe a doua zi, Lunĭ.*

Şi pentru ce? veţĭ întreba.

Dintr'un motiv foarte simplu.

Cu graba, la plecarea lor din Bucureştĭ, D-niĭ miniştri aŭ uitat să ia cu eĭ nişte medaliĭ comemorative, bătute cu ocazia împlinireĭ celor *„25 de anĭ de glorioasa Domnie a Mareluĭ Căpitan!“* Şi credincioşiĭ consilierĭ aĭ Majestăţeĭ Sale, ţinênd cu orĭ-ce preţ să'l treacă la posterioritate, — cum se exprimă un glumeţ, — n'aŭ voit în ruptul capul să înceapă serbarea, până ce maĭ întâĭ nu vor primi medalia în cestiune.

De sigur, iluştriĭ consilierĭ aĭ Ilustruluĭ Căpitan aŭ amânat serbarea din cea maĭ înaltă, din cea maĭ curată şi cea maĭ sinceră admiraţie pentru Stăpînul lor. Dar lumea e rea,—şi maĭ ales lumea din Iaşĭ. Ea a vĕzut în acest act, de înaltă condescendenţă, *o linguşitorie ordinară.*

Şi ce-ţĭ e soarta omenească! Cu câte-va ore maĭ înainte guvernamentaliĭ de toată mâna,—începênd cu slujbaşiĭ şi sfârşind cu naţionaliĭ liberalĭ,—se prosternaŭ înaintea iluştrilor oaspeţĭ, linguşeaŭ pe Excelenţele lor; acuma Excelenţele lor se prostern înaintea Tronuluĭ Mareluĭ Căpitan, pe care-L aŭ tot-d'auna înainte-le ca pe o imagine vie, ca pe o icoană sfântă şi adorată,—acuma Excelenţele lor linguşeaŭ în absenţă pe Majestatea Sa!...

* * *

In aşteptarea medalielor comemorative din Bucureştĭ Excelenţele lor aŭ petrecut noaptea de Duminecă spre Lunĭ la D. N. Ceaur-Aslan la o lungă serată, care a durat până a doua-zi dimineaţă, desfătaţĭ de valurile de armonie a douĕ muzice militare, ameţiţĭ de vîrtejul nebun al valsurilor ce nu se maĭ sfârşeaŭ, îmbătaţĭ de parfumurĭ şi de aburiĭ apetisanţĭ ce se ridicaŭ ca nişte nourĭ din feliurile servite la supeŭ şi transportaţĭ de şegalnicul Cotnar şi de şampania dulceagă, servită în abondenţă la această veselă petrecere.

Ştiţĭ, Domnule Director, cât sunt de ciudate unele întîmplărĭ şi cât de bizare unele coincidenţe...

S'a întâmplat ca tocmaĭ după zece zile de la serbarea Nunţeĭ de argint a Mareluĭ nostru Căpitan şi ezact în ziua când ceĭ treĭ sfetnicĭ aĭ Luĭ descind în vechea şi oropsita Capitală a Moldoveĭ, s'a întâmplat—ce stranie coincidenţă!—ca D. Aslan să-şĭ serbeze şi D-sa nunta D sale de argint, fireşte că nu cu Ţara, — şi e lesne de priceput pentru ce la această serbare, frumoasă în viaţa unuĭ om, la acest jubileŭ în miniatură, simpaticul deputat al Iaşilor a ţinut să fie vizitat şi de ceĭ treĭ iluştri oaspeţĭ aĭ urbeĭ noastre. Treĭ miniştri, cu preşedintele Consiliuluĭ în frunte, daŭ de sigur uneĭ serbărĭ intime un caracter maĭ oficial, — în tot cazul maĭ măreţ, maĭ impozant.

* * *

Gurile rele pretind însă, — şi un cronicar conştiincios e ţinut să înregistreze tot ce se zice, — gurile rele pretind că toată nunta de argint a D-luĭ Aslan ar fi un simplu pretext.

In adevĕr, — zic gurile rele, — D-nul Aslan, acum 25 de anĭ în urmă n'a făcut nicĭ o nuntă *de fier,* care să ajungă astăzĭ, după 25 de anĭ, nuntă *de argint.* Acum 25 de anĭ în urmă, pe când Marele Căpitan de astăzĭ descindea în ţară, sub forma unuĭ modest şi timid Nemţişor, — dacă nu mĕ înşel lacheŭ, orĭ negustor de cărbunĭ, — D. N. Ceaur-Aslan stătea la închisoare, compromis în revoluţia de stradă întâmplată la Iaşĭ în ziua de 3 Aprilie 1866. Şi, adaugă gurile rele, pretextul D-luĭ Aslan, nunta D-sale de argint, ar sta în legătură cu proiectul de a i se rĕscumpĕra, (în schimbul modesteĭ sume de 350,000 de leĭ), casele ce are în strada Toma Cosma şi pe locul cărora ar fi vorba să se clădească viitorul palat al Universităţeĭ....

Dar să nu ne luăm după gurile rele. Naturile generoase se arată tot-d'auna dificile când e vorba să bănuiască bunele intenţiunĭ ale cuĭ-va. Chiar pretext fie nunta de argint a D-luĭ Aslan, D-sa de sigur l'a creat anume pentru ca să poată avea în gazdă pe D-niĭ miniştri şi a ţinut să'ĭ aibă în gazdă anume pentru ca să se poată întreţinea cu D-lor asupra *„durerilor Moldoveĭ, intereselor Moldoveĭ, suferinţelor Moldoveĭ,“* etc.

* * *

Şi când zic acestea, D-le Director, am cuvintele mele. *Durerile Moldoveĭ aŭ început să se amelioreze.* E adevĕrat că această ameliorare se operează încet, pe nesimţite, dar ce voiţĭ, însănătoşerile *dintr'odată* nu's posibile şi dacă's posibile nu's de cât trecătoare. E adevĕrat apoĭ că această ameliorare a durerilor Moldoveĭ începe a se afirma prin ameliorarea suferinţelor eĭ morale şi materiale — şi maĭ ales materiale — ale membrilor Ligeĭ moldoveneştĭ. Maĭ deunăzĭ D. M. Grigoriu, *nepotul D-luĭ Mârzescu,* a fost numit membru supleant la Tribunalul nostru, prin destituirea unuĭ integru şi inteligent magistrat, D. A. Ionescu; curênd după aceea, D. C. B. Penescu, *cumnatul D-luĭ Mârzescu,* a fost numit avocat al Statuluĭ; se vorbeşte apoĭ cu persistenţă de numirea D-luĭ George Şendrea, *lateral mârzescian şi membru al Ligăĭ-Langa ca şi D. Penescu,* în postul de prefect de poliţie,— fără a maĭ pomeni de alte *ameliorărĭ de suferinţe* tot aşa de semnificative..... Dar iarăşĭ, ce voiţĭ! Liga-Langa e cea maĭ înaltă expresiune a *„suferinţelor Moldoveĭ“* — şi singura expresiune; — e natural decĭ că guvernul actual, medic iscusit, chirurg conştiincios, care cunoaşte leacul tămăduitor tuturor suferinţelor şi procedeul ce trebue să urmeze pentru ca efectul să fie sigur, e natural zic, ca acest iscusit doctor, acest chirurg conştiincios, să proceadă la vindecarea suferinţelor Moldoveĭ prin însăşĭ vindecarea suferinţelor celeĭ maĭ înalte expresiunĭ a acesteĭ provinciĭ române, adică prin vindecarea suferinţelor Ligăĭ-Langa în genere şi membrilor eĭ de căpetenie în special!... Va veni în urmă şi rîndul *„suferinţelor Moldoveĭ“.* Toate pe rînd, ca la moară!.. In fine, ceea-ce e sigur e că iluştriĭ noştri oaspeţĭ aŭ petrecut de minune la nunta de argint a D-luĭ Aslan. Brătescu D-voastră poate plânge cu lăcrămĭ amare această ocazie pierdută....

* * *

A doua zi, Lunĭ, urma să fie serbarea amânată, — şi a fost, pentru că medaliile comemorative aŭ sosit. Muzicĭ, cântece, discursurĭ pline de platitudinĭ, şampanie... da, şampanie... Statul a dat pentru şampanie *numaĭ 650 de leĭ!...* Iată ce a fost serbarea.

Nu voiŭ releva din acest nămol de platitudinĭ şi incidente de cât numaĭ câte-va.

D. Const. Christ. Cerchez, fostul prefect al D-luĭ L. Catargiu la 1876, administratorul fervent al luĭ Ioan C. Brătianu, actualminte preşedintele Camereĭ de comerciŭ, membru al clubuluĭ naţional-liberal şi al Ligăĭ-Langa, —şi în această calitate membru în comisia interimară a comuneĭ Iaşĭ, D. C. [illegible]ez însfârşit, ia cuvântul ca să mulţumească în numele comuneĭ. *„Trăiască Majestatea Sa Regele“* strigă la sfârşitul

„*admirabilului*“ sĕŭ discurs K. K. Costică, cerşetorind cu vicleniĭ seĭ ochĭ publiculuĭ din jurul sĕŭ „*aplause frenetice şi strigăte entuziaste de ura!*“ Dar nimenĭ *absolut nimenĭ*, n'a deschis măcar gura,—*nimenĭ!* „*Trăiască Majestatea Sa Regina Elisabeta!*“ strigă, în acelaşĭ atitudine, K. K. Costică. Tăcere generală, nicĭ o voce, nicĭ un strigăt. „*Trăiască Alteţa Sa Principele Moştenitor*“ repetă desperat şi roşu la faţă de mânie oratorul. Şi drept respuns aceiaşĭ tăcere mormântală. „*Trăiască guvernul! trăiască D. general Florescu, stâlpu ţăreĭ!*“ închee D. Cerchez, ştergându-şĭ sudorile care ĭĭ şiruiaŭ pe frunte, —şi de abia de astădată s'aŭ putut auzi câte-va aplause timide din partea poliţiştilor carĭ asistaŭ în numĕr mare, acoperite de un colcot de râs din partea publiculuĭ, care a găsit, pe semne, şi a apreciat, în înalta luĭ suveranitate, că e *prea lată* cu apoteozarea guvernuluĭ de către D-l Constantin Cristodulo-Cerchez. Căcĭ, să nu uităm, *D. Cerchez e naţional-liberal, membru, al Clubuluĭ şi decĭ în opoziţie cu guvernul!!!*

* * *

Aşa e că-s popularĭ la Iaşĭ M. M. L. L. Regele şi Regina?

O da, sunt aşa de popularĭ, în cât D. general Florescu nicĭ n'a cutezat să le maĭ pronunţe numele, în urma fiasculuĭ obţinut de D. Cerchez, de teamă ca nu cum-va tăcerea mormântală a pacientuluĭ public să nu se transforme într'un asurzitor *concert de piculine!*......

* * *

Şi cum ar putea fi altmintrelea, când acest public e minţit şi înşelat de la ochĭ cu un curaj pe care mĕ abţin de a-l califica.

Judece şi cititoriĭ D-voastră.

Se obişnueşte ca sub piatra fundamentală a unuĭ edificiŭ public să se pue, pe lângă monede, medaliĭ. etc. şi un document, scrise pe pergament, să se pomenească şi numele suveranuluĭ pentru ca generaţiile viitoare să ştie că edificiul s'a clădit „*în timpul domnieĭ Majestăţeĭ Sale....*“ etc. Documentul se acopere de iscăliturile celor de faţă şi apoĭ se îngroapă.

Eĭ bine, arhi-dinasticiĭ de la putere, împreună cu partizaniĭ lor din Iaşĭ, carĭ acum treĭ anĭ şi jumĕtate aŭ fluerat cum se flueră pe Majestatea Sa, nu s'aŭ mărginit la această gentilă menţiune, ci pentru a linguşi maĭ mult pe Acela care-ĭ ţine pe lângă El, pe Acela, care are interesul să treacă posterităţeĭ drept un Suveran model, care se găsea în tot momentul pretutindenea, care lua parte la toate actele publice de cea maĭ negligeabilă însemnătate, arhi-dinasticiĭ de la putere, zic aŭ împins curagiul până a *falsifica un document*, spunĕnd pe pergamentul lor, cetit de D. Teodorescu publiculuĭ, că „*serbarea puntereĭ pietreĭ fundamentale a seminariuluĭ Veniamin s'a făcut* în asistenţa Maiestăţeĭ Sale Regeluĭ“ etc

— Unde e Regele? Unde e Regele? întrebaŭ toţĭ din toate părţile.

Şi cunosc oamenĭ carĭ aŭ refuzat să iscălească un asemenea document-minciună.

* * *

M'am ocupat poate prea mult de această serbare; dar e bine, cred, să se ştie cum se înjghebează în toată ţara aceste mascarade oficialo-regale, de către o droaie de linguşitorĭ, marĭ şi micĭ, de toată mâna.

Şi apoĭ nicĭ n'am prea avut alte întêmplărĭ care să merite a fi relevate, de cât doar o întrunire a radicalilor, ţinută Mercurĭ seara, şi care a avut un frumos succes şi o altă întrunire a sindicatuluĭ mârzescian ţinută Joĭ seara, şi la care întrunire s'a putut vedea încă odată de ce reputaţie şi de ce consideraţie se bucură sindicatul în pătura cultă a cetăţenilor ieşenĭ.

Situaţia în vederea alegerilor comunale rĕmâne aceeaşĭ, cum am expus'o în corespondenţa mea trecută. Puţine maĭ am de adăogat.

D. N. Gane a refuzat să primească a figura pe listă, pentru cuvêntul că locul de primar e hărăzit D-luĭ Aslan,—şi D. N. Gane voeşte să fie D-sa, şi nu altul, primarul oraşuluĭ nostru.

In locul D-luĭ Pandele Zamfirescu, care nicĭ nu se găsea în Iaşĭ, nicĭ n'a fost consultat de primeşte orĭ nu.

D. P. Zamfirescu e însă adversar al sindicatuluĭ şi cum s'a înturnat în Iaşĭ D-sa şi-a retras candidatura făcênd şi împărţind în public la întrunirea de Joĭ, următoarea declaraţie:

„*Sub-semnatul, vĕzêndu-mĕ trecut „în lista candidaţilor colegiuluĭ I pen„tru alegerile comunale, declar că can„didatura mea este pusă în lipsă-mĭ „din Iaşĭ, şi chiar fără ştirea mea,— „şi că declin această onoare.* P. Zam„firescu“.

Cu toată această descompunere a sindicatuluĭ, succesul Ligăĭ-Langa pare asigurat. De altmiutrelea vĕ voiŭ comunica la timp resultatul alegerilor.

Iassiensis.

Tribunalele Militare

Pentru a se pune capăt tristuluĭ spectacol ce se prezintă zilnic ochilor prin lungile convoae de nenorociţĭ soldaţĭ aproape goĭ, trecând, printre santinele, de la închisoarea militară la locul de judecată;

Pentru a se termina zadarnicile corespondenţe cu corpurile, cum şi încurcăturile şi zăpăcelile ce mutaţiile acelor soldaţĭ sunt supuşĭ judecăţiĭ aduc diferitelor Regimente, cum şi transporturile nesfârşite şi prevenţiile ce sunt dureroase maĭ mult de cât însuşĭ pedepsele.

Propunem desfiinţarea actualelor consiliĭ de rĕzboĭ şi revizie, şi înfiinţarea la corpurile de trupă, orĭ de câte orĭ va fi nevoe, a „Comisiunilor Judecătoreştĭ“ în modul următor:

1) In fie-care corp de trupă să funcţioneze temporar, când necesitatea va cere, o comisiune din oficeriĭ corpuluĭ, purtând numele de „Comisia Judecătorească.“

Această comisiune se convoacă prin ordin de zi de către şeful de corp. Durata funcţionăriĭ depinde de faptele ce ar avea de judecat.

2) Comisiunea va fi formată de 5 membri, corespunzĕtorĭ fie-căruia din gradele: Sub-locotenent, Locotenent, Căpitan şi Major şi sub preşedinţa ajutoruluĭ de şef de corp. Acuzatul va trage la sorţĭ câte unul din oficeriĭ de gradele de maĭ sus din corp, cu o zi maĭ înainte de convocarea comisieĭ.

3) Comandantul Companieĭ, Escadronuluĭ saŭ Baterieĭ prin a căruĭ plângere se va fi dat loc convocăreĭ comisieĭ, va îndeplini atribuţiile comisarilor regeştĭ din actuala organizaţie judecătorească militară; cel maĭ mic în grad dintre membriĭ comisieĭ va face pe Raportorul; iar Secretarul prin (Sergentul-Major) al corpuluĭ va îndeplini funcţia de Grefier.

4) Când unul din membriĭ comisieĭ ar lipsi, acuzatul va trage la sorţĭ un altul egal în grad celuĭ în lipsă saŭ cu un grad maĭ mic.

5) Inainte de deschiderea procesuluĭ, fie-care membru va face Preşedinteluĭ următoarea declaraţiune:

„Declar pe onoare şi conştiinţă a ju„deca faptul comis de inculpat, fără ură, „fără părtinire şi fără a fi influinţat de „nimic altă de cât de spiritul de dreptate „ce se cuvine a o da celuĭ ce o are.“

Preşedintele face aceiaşĭ declaraţiune în faţa comisiuneĭ.

6) Cazurile ce va putea să judece aceste comisiunĭ sunt: dezertările de orĭ-ce categorie, infracţiunĭ la disciplină, furturĭ şi orĭ-ce abaterĭ maĭ grave ar fi comis un grad inferior din corp.

7) Pentru toate cele-lalte infracţiunĭ prevăzute de codul penal ordinar şi comise de un grad saŭ soldat maĭ înainte de a fi înrolat, saŭ în timpul cât este militar, dar care sunt streine corpuluĭ şi privesc autorităţile civile, se vor urmări de către acestea, la a căror dispoziţie Corpurile vor pune la cerere pe aceĭ acuzaţĭ saŭ complicĭ.

8) Sunt justiţiabiliĭ de aceste comisiĭ toţĭ sub-oficeriĭ, caporaliĭ, soldaţiĭ, muzicanţiĭ cum şi asimilaţiĭ lor civilĭ saŭ militarĭ.

9) Hotărîrile date cu majoritate de voturĭ de către comisiunea judiciară sunt şi remân definitive din momentul pronunţăreĭ lor; pedepsele nu pot fi mărite saŭ micşorate de nicĭ o autoritate maĭ superioară.

10) CompliciĭI ce s'ar ivi în timpul desbaterilor pot fi judecaţĭ pe dată şi li se pronunţă pedeapsa; când comisia nu va avea destule probe de participarea lor la fapt, vor cere a fi aduşĭ în şedinţă; iar în cas de lipsă, se va amâna aceiaş comisie pentru altă dată; aceasta ne împedicând pe comisie a stabili asupra acuzatuluĭ hotărîrea ce'l priveşte maĭ înainte ca compliciĭ să fie judecaţĭ şi eĭ.

11) Pentru casurile când comisia va crede, poate pronunţa aquitarea care iarăşĭ intră în previsiunile aliniatuluĭ 9.

12) Pentru casurĭ maĭ uşoare când nu există plângerĭ, pedepsele se aplic conform serviciuluĭ Interior, de ceĭ în drept şi în limitele prevĕzute în actuala organizaţie a armateĭ.

13) Timpul ţinereĭ în arest ca prevenţie nu poate trece peste treĭ zile şi nu contează în termenul pedepseĭ pronunţate de comisia judiciară a corpuluĭ:

14) Pedepsele ce se pot aplica de comisie sunt: Pentru părăsire de post ca sentinelă saŭ planton, neîndeplinire saŭ violare de consemn: închisoare de la 15 zile la 2 lunĭ.

Lovirea superioruluĭ de către un inferior şi invers să pedepseşte cu închisoare de la 6 lunĭ până la 1 an.

Ofensa saŭ însulta superioruluĭ către inferior şi invers cu închisoare de la o lună la 2 lunĭ.

Rebeliunea se pedepseşte fie individuală saŭ în complicitate, şeful de revoltă de opotrivă cu revoltaţiĭ, cu închisoare de la 6 lunĭ la 18 lunĭ.

Dezertarea în ţară saŭ streinătate se pedepseşte cu 1 lună până la 6 lunĭ; Recidiva de la 6 lunĭ la 1 an.

Perderile de efecte ale Statuluĭ se pedepseşte disciplinar cu maximul pedepseĭ ce şeful de corp poate pronunţa.

Furtul se pedepseşte cu 3 până la 9 lunĭ.

15) Pedepsele pronunţate de comisie până la maximul de 3 lunĭ se esecut în închisoarea corpuluĭ; cele ce trec peste această limită se esecută în penitenciarele militarele.

16) Hotărîrile pronunţate de comisiunĭ sunt comunicate comandantuluĭ superior împreună cu un proces-verbal de procedura comisieĭ.

17) In caz de rezbel aceste comisiunĭ funcţionez permanent în acelaşĭ mod; iar pedepsele se stabilesc în limitele prevĕzute în Codul militar actual şi anume după cum se specifică la Cartea IV: Despre crime, delicte şi pedepse privitoare pe trupele puse pe picior de rezbel saŭ în prezenţa inamiculuĭ.

Sentinela.

IN NOAPTE

Vin la sânul meŭ copilă,
Să 'ţĭ strâng mijlocul subţire,
Despre dor ascuns în umbră
Să grăiască 'ntreaga fire.

Şi în farmecul tăcereĭ
Pe când luna se ridică,
Dragostea aşa de blândă
Ne va sta, că ne-ĭ amică.

Ne vom spune dulcĭ cuvinte
Zise-abia pe jumĕtate,
Pe când vêntul cel de seară
Printre arborĭ lin va bate.

Dupe dealurĭ ce se 'nalţă,
Prin prejur şi 'n depărtărĭ,
Stele apunând cu 'ncetul
Ne-or trimite sărutărĭ.

Toma Florescu

Impresiĭ din Serbia

II

Ajungênd la debarcaderul Belgraduluĭ, care nu fu mirarea şi stupefacţiunea noastră, când auzirăm de odată *imnul Românesc* şi când vĕzurăm pe Primarul capitaleĭ sêrbeştĭ cu maĭ mulţĭ asistenţĭ întâmpinându-ne.

Noĭ, carĭ din *iniţiativă cu totul privată* ne hotărîsem să visităm Serbia, se înţelege, am rĕmas foarte surprinşĭ şi veselĭ tot-odată, vĕzênd manifestaţiile de simpatie ce se făceaŭ ţĕreĭ noastre. Coborîţĭ cu toţiĭ de pe vapor, ne îndreptarăm pe jos în oraş, avênd în cap muzica care cânta maĭ multe ariĭ Româneştĭ şi Sêrbeştĭ.

Ajunserăm la unul din stabilimentele de bere din Belgrad şi aci se întinse o masă mare la care luarăm loc cu toţiĭ, avênd pe Primarele în fruntea meseĭ. Colegiĭ şi prieteniĭ noştri Sêrbĭ se întorceaŭ care maĭ de care să toasteze pentru România, pentru tinerimea universitară Română, pentru cetăţeniĭ Severinenĭ de primirea călduroasă ce le-a făcut. In marginele putinţeĭ noastre, se înţelege căutam să rĕspundem la toţĭ, închinând pentru Sêrbĭ şi pentru tinerimea universitară Sêrbească.

Veselia a fost mare şi ajunse la culme când însuşĭ simpaticul Primar al Belgraduluĭ se puse să conducă dênsul atât de popular şi frumos: *Sêrba*, la care luarăm parte cu toţiĭ. La orele 12 ne despărţirăm cu toţiĭ, noĭ retrăgêndu ne la hotel în strigătele entusiaste de: *Jivela Rumunija! Jivela Serbia!*

A doua zi puturăm examina şi observa oraşul. Belgradul e aşezat la graniţa de Nord a Serbieĭ. E situat pe-o colină nu tare 'naltă, dar destul de ridicată, ca să poţĭ distinge cu claritate Dunărea, care înconjoară oare-cum oraşul din 3 părţĭ. Priveliştea e foarte frumoasă, când privind nu vezĭ de cât apa care se înfăţişează din toate părţile. Spre resăritul oraşuluĭ se vede foarte bine cum *Sava* se varsă în *Dunăre*. Sava e maĭ galbenă nu ştiŭ cum, pe când Dunărea presintă o culoare maĭ închisă. Spre Vest vine frumoasa grădină *Topciden* de care voiŭ vorbi maĭ la vale, şi tot aicĭ începe calea ferată care duce în restul ţĕreĭ.

Origina Belgraduluĭ nu se cunoaşte, se ştie numaĭ că pe timpul Romanilor purta numele de *Taurunum* saŭ *Sinzidunum*. Când Sêrbiĭ puseră stăpânire pe dênsul 'l numiră *Bolgrad*, care va să zică *oraş alb*.

Istoria Belgraduluĭ e foarte lungă şi foarte încurcată. In tot timpul evuluĭ mediu şi chiar până la începutul secoluluĭ nostru, a fost când sub stăpânirea Turcilor, când sub stăpânirea Ungurilor saŭ Austriacilor, când sub acea a Sârbilor.

Abea la anul 1804 un voevod şi eroŭ al Sârbilor Kara-George (George cel negru) puse deplină stăpânire pe Belgrad; însă victoria n'a fost de cât foarte scurtă căcĭ la 1813 cade iar sub dominaţiunea Turcească.

Maĭ târziŭ vine eroica familie obrenovitschi, care are lupte necurmate cu Turciĭ Vestitul şi eroicul *Milos Obrenovitschi* în fruntea poporuluĭ sêrb smulge puţin câte puţin din ghiarele Turcilor şi abea sub *Mihail* fiul luĭ Milos, Belgradul scapă cu totul de sub jugul străin şi anume în anul 1867. Toate aceste fapte aŭ o importanţă foarte mare în Istoria Serbieĭ şi esplică de ce Sârbiĭ, deşi popor *eminamente democratic*, ţin cu toate aceste la dinastia lor naţională, care ar fi jucat un rol important în liberarea şi constituirea Serbieĭ ca stat independent. Prin un pod peste Sava Belgradul e legat de Austro-Ungaria, şi chiar în faţa capitaleĭ sârbeştĭ se găseşte *Zemlinul* care aparţine Ungarieĭ.

Belgradul e un port important şi o mulţime de vapoare sosesc şi pleacă în fie care zi, oraşul are multe ziđurĭ măreţe între care pot cita: Universitatea, Banca Naţională, Teatrul, Spitalul comunal etc. etc.

Cea maĭ mare parte din case sunt încă după sistemul oriental acoperite cu un fel de oale, de altfel foarte frumoase. Străzile sunt largĭ, pe ambele părţĭ copacĭ frumoşĭ şi marĭ. In cea maĭ mare parte teĭ şi plopĭ se găsesc pe la marginile străzilor. Pavagiul e cu piatră simplă, dar vedem că acum se întroducea pavajul cu peatră cubică. Iluminatul ie prost, auzeam pe acolo că guvernul atuncĭ contractase cu un antreprenor pentru iluminarea cu gaz eriform. Şi bine ar face, căcĭ iluminatul ie chiar în stare primitivă. In faţa teatruluĭ e o frumoasă statue a luĭ Mihail Obrenovitsch, unul din eroĭ Serbieĭ.

Comerţul în Belgrad e destul de desvoltat. Sunt o mulţime de magazinurĭ care pot rivaliza cu cele maĭ elegante din Bucureştĭ. Industria la Sêrbĭ e în faşă, totuşĭ sunt deja multe fabricĭ şi pe fie-ce zi se înfaţişează altele noĭ. Belgradul ca capitală, se înţelege concentrează în sine tot ruagiul superior administrativ. Sunt 2 prefecţĭ: unul de oraş şi altul de judeţ. Oraşul e împărţit în 6 despărţirĭ: Belgradul e reşedinţa celor opt ministere, a Curţeĭ de casaţie, a uneĭ Curţĭ de apel şi a unuĭ Tribunal. Oraşul numĕră un mare numĕr de şcolĭ primare de băeţĭ şi fete; gimnaziĭ, şcolĭ reale, technice, licee; o şcoală specială pentru fete. Universitatea nu e complectă, cuprinde: dreptul, filosofia şi ştiinţele. Cursurile se fac în sêrbeşte. Numĕrul studenţilor anul acesta e de 560 între care 15 studente. Facultatea de drept numĕră ceĭ maĭ mulţĭ studenţĭ. Ca şi la Iaşĭ, studenţiĭ de acolo sunt împărţiţĭ după principiĭ politice. Se făcea de multe orĭ imputare studenţilor Ieşanĭ, că prea consideră toate chestiele ce se ivesc în Universitate din puntul de vedere al principiilor. Eĭ bine, în Belgrad lucrul e şi maĭ limpede, acolo îţĭ pot *spune precis*: câţĭ studenţĭ sunt radicalĭ, câţĭ progresiştĭ etc. Marea majoritate a studenţilor de acolo sunt radicalĭ şi socialiştĭ. Liberaliĭ şi progresiştiĭ carĭ nu sînt de cât conservatorĭ, există în numĕr foarte restrîns.

Viaţa cea maĭ democratică printre studenţĭ ca şi în toate părţile. E o adevĕrată plăcere să vezĭ în ce libertate şi sinceritate trăesc. Studenţiĭ iaŭ o mare parte la viaţa publică. Foarte mulţĭ dintr'ênşiĭ scriŭ la câte o gazetă, mulţĭ scriŭ foiletoane, alţiĭ scriŭ nuvele. Sînt câţĭ-va poeţĭ printre dênşiĭ şi chiar prozatorĭ bunĭ. Eĭ contribuesc mult la înavuţirea literatureĭ, fie scriind, fie traducênd tot ce e maĭ bun din alte limbĭ. Toate romanele de valoare ruseştĭ, franceze şi germane sunt traduse în sêrbeşte. Studenţimea sêrbă joacă un rol important în viaţa ţĕreĭ lor.

Am descris pe scurt şi cât am putut despre Belgrad în general, mâine voiŭ descrie în detaliŭ locurile cele maĭ importante.

M. S.

Viaţa Literară

XVII

D. I. Gherea, ca critic estetic

Am făgăduit că voiŭ reveni asupra mult talentatuluĭ şi simpaticuluĭ nostru critic. Mĕ ţin de cuvînt: întâi, pentru că simt o plăcere sinceră vorbind de acest om, care ştie să te apropie de persoana şi opera luĭ cu un farmec de cugetător şi analist umanitar; al doilea, pentru că de astă dată voiŭ căuta să mĕ lămuresc maĭ pe larg asupra punctuluĭ, pe care l'am atins în treacăt în precedentul meŭ articol, acela care priveşte pe D. Gherea ca critic estetic.

Maĭ înainte de aceasta, o mică abatere: In orĭ-care altă ţară, o carte de valoarea Studiilor Critice ar fi fost menită să deştepte multă atenţiune, multe discuţiĭ în presă. La noĭ însă, ziaristica se frământă zilnic în cele maĭ ordinare lupte politice, şi rĕmâne indiferentă faţă de rarele opere de însemnătate carĭ se ivesc pe tărâmul atât de sterp al literatureĭ româneştĭ. Mĕ opresc de a învedera cauzele acesteĭ nepăsărĭ şi rĕcelĭ culpabile; dar nu mĕ pot opri de a nu constata această tristă stare intelectuală a preseĭ noastre contimporane, destul de caracteristică din punct de vedere psichologic şi social.

Ziarul *Lupta* a făcut însă excepţie. In câte-va numere am citit o lungă critică în care se rezumă pe larg fondul criticilor D-luĭ Gherea, cu multă pricepere. La sfârşitul aceleĭ critice autorul încearcă să rĕspundă acelor criticĭ carĭ nu vĕd în Ion Gherea un critic estetic, rĕspunzându-mĭ în acelaşĭ timp şi mie. Găsesc dar un noŭ prilej de a lămuri chestiunea pentru ce nu vĕd în D. Gherea un critic estetic.

Talentele critice aŭ şi ele felurite şi complicate manifestărĭ, ca şi talentele de poeţĭ, de romanţierĭ, autorĭ dramaticĭ etc. „Un critic, zice Jules Lemaitre, resfrânge în criticile sale temperamentul sĕŭ şi concepţiunea sa asupra vieţeĭ, pentru că el descrie cu spiritul sĕŭ spiritele altora“. De aci marile deosebirĭ între criticĭ. Taine ne va explica în criticile sale cauzele sociale şi naturale care aŭ dat naştere uneĭ opere literare saŭ uneĭ literaturĭ întregĭ. Nisard, din potrivă, ignorează aproape cu desăvêrşire mediul social. El îşĭ formează o idee generală despre geniul francez, apoĭ introduce, ca parte integrantă, credinţele filosofieĭ spiritualiste. Cu acest ideal el compară operile scriitorilor, arătând care se apropie saŭ se depărtează maĭ mult de acest ideal. Paul Bourget se preocupă de a analiza diferite stărĭ psichologice ale autorilor. Jules Lemaitre îşĭ povesteşte impresiile şi cugetările care i le-a deşteptat operile pe care le studiază; şi aşa maĭ departe.

Un critic are decĭ un punct al sĕŭ de vedere cu care cercetează pe scriitorĭ şi lucrările lor. D-l Ion Gherea este eminamente un critic social. Chiar atuncĭ când pătrunde ca analist psicholog, va căuta să ne explice o anume stare sufletească prin cauzele mediuluĭ social.

De exemplu, spre a ni se lămuri pesimismul luĭ Eminescu, criticul ne va arăta organizaţia şi civilizaţia socială a burghezimeĭ moderne; pentru a ni se dovedi decepţionismul luĭ Vlahuţă, vom auzi pe critic descriindu-ne poziţiunea umilită şi săracă a artistuluĭ în societatea noastră; satira pieselor luĭ Caragiale ne va fi explicată prin spoiala ridiculă a civilizaţiuneĭ claselor sociale de mahala; pesimiştiĭ papagalĭ aĭ luĭ Duiliu Zamfirescu sunt produsul vieţeĭ stricate şi cu pretenţiĭ de cultură carĭ o duc uniĭ din cavaleriĭ aristocraţieĭ noastre în strĕinătate etc. etc. Iată în liniĭ foarte generale maniera de a studia a D-luĭ Ion Gherea, manieră care constă într'o vastă şi profundă judecare logică a operilor literare, din punct de vedere social.

Cine nu vede în această manieră un fond bogat de cultură, o putere rară de logician, o aplicare a mijloacelor criticeĭ ştiinţifice, şi, une-orĭ, o sensibilitate delicată şi fină de artist!...

Dar o operă literară, în afară de fondul eĭ social şi psichologic, prezintă şi o fizionomie estetică, peste care D-l Gherea trece totd'auna cu indiferenţă. Oare fizionomia pur estetică a uneĭ lucrărĭ literare să nu prezinte nicĭ un interes? Să nu aĭbă nicĭ o valoare originalitatea uneĭ forme artistice? Să ni se pară fără înţeles acea facultate a talentuluĭ care ne dă un aspect noŭ al frumosuluĭ? Eŭ cred şi sunt adânc convins că nu.

Caracterul estetic al uneĭ opere literare are o expresiune psichologică: Versurile calde, muzicale şi melancolice ale luĭ François Coppée arată temperamentul blând, sensibil, impresionabil şi visător al poetuluĭ; versurile energice, dramatice şi une-orĭ brutale ale luĭ Richepin, ne învederează caracterul viril, batjocoritor şi nevrozat al autoruluĭ „Blestemelor“; splendoarea fermecătoare, seninătatea gravă a poemelor luĭ Leconte de Lisle dovedeşte spiritul sĕŭ profund şi de un pesimism maiestos. Flaubert pentru un adjectiv pierdea nopţĭ întregĭ. Munca aceasta de a căuta expresiunea justă şi logică, care să exprime o ideie saŭ un simţimânt, explică spiritul de observaţie adânc al mareluĭ romanţier. Exemplele în acest sens pot fi numeroase.

D. Gherea se opreşte foarte rar la studiul părţilor estetice ale uneĭ opere literare. Cel mult, din când în când, le atinge cu repezĭ şi uşoare aprecierĭ.

Se poate spune însă că aceasta scade valoarea *Studiilor critice?* Eŭ cred că nu. D. Gherea rĕmâne un mare critic social, un istoric al operilor literare, până acum, incomparabil în ţara noastră. Pe lângă aceasta, dupe cum s'a observat de toţĭ, criticul are o subiectivitate cu deosebire simpatică în studiile sale: se egzală din ele un fond puternic şi cuceritor de umanitarism, de optimism prietenos şi bine-făcător, şi maĭ ales, o moralitate înaltă, care va avea înrîurirĭ marĭ asupra societăţeĭ noastre.

Traian Demetrescu.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ . . 1606.00

(Va urma) *Total leĭ 1606.00*

Trupa română la Viena

Citim în *Neue Freie Presse*:

La multele limbĭ strĕine în carĭ s'a jucat şi s'a cântat în aniĭ din urmă pe scenele noastre, s'a adăugat astă-zĭ limba românească, în care societatea teatruluĭ regal (?) român din Bucureştĭ a deschis o serie de reprezentaţiunĭ prin *Hamlet*.

Trebue să admirăm curagiul cu care antreprenorul a condus o trupă numeroasă departe de patria sa într'un oraş strĕin şi în care limba eĭ este necunoscută, ca să anunţe o serie de reprezentaţiunĭ într'o stagiune atât de puţin princioasă teatruluĭ. Cu toate că colonia română din Viena este destul de numeroasă, ea nu este destul de mare pentru a umplea o serie de reprezentaţiunĭ şi a asigura succesul material al compatrioţilor seĭ, maĭ ales în timp de vară, când clasele avute părăsesc oraşul.

De aceea sala a fost astă-zĭ foarte puţin vizitată, cu toate că trupa s'a arĕtat bună şi ar fi meritat maĭ mult interes din partea compatrioţilor eĭ.

Puterea trupeĭ pare a consta în tragedie, căcĭ repertorul anunţă maĭ ales dramă înaltă. In reprezentaţiunea de astă-zĭ atenţiunea a fost îndreptată fireşte asupra, in-

terpretoruluĭ luĭ *Hamlet* D. Manolescu trece ca actorul român cel maĭ de frunte. Recomandând valoarea artistuluĭ credem că această clasificare este exagerată, afară dacă am admite că scena română nu este tocmaĭ bogată în actorĭ însemnaţĭ.

D. Manolescu represintă pe *Hamlet* într'un mod satisfăcător în ce priveşte exteriorul, organul şi dicţiunea clară şi inteleaptă. El să ţine departe atât de esageraţiune cât şi de prea mare pasivitate şi ştie să inspire simpatie prin interpretaţiunea sa. Iĭ lipseşte însă aproape total melancolia adâncă şi posomorirea sufletească carĭ sunt trăsăturile caracteristice ale luĭ *Hamlet*.

D. Manolescu a zis monologul cel mare cu un ton uscat care acoperea mult sensul luĭ filosofic.

Cu toate acestea, nu ĭ'a lipsit aprobarea publiculuĭ care a aplaudat mult pe artist.

Din ceĭ-l'alţĭ interpreţĭ vom cita astăzĭ numaĭ pe Doamna Aristiţa Romanescu ca *Ofelia* şi pe D. Petrescu care a jucat pe actorul într'un mod escelent şi dânşiĭ aŭ fost mult aplaudaţĭ şi rechemaţĭ pe scenă.

HUGUES LE ROUX

SUFLETELE

Nu dragostea era sentimentul ce aveam noĭ pentru contesa Sonia, ci acea prietenie galantă pe care o practică cine-va, fără gând de cucerire, pe lângă femeile adevĕrat feminine. Fţisia care o rodea îĭ cruţase talia, umeriĭ seĭ ca laptele pe carĭ ni-ĭ arăta în toate serile, în potriva tutuoften ordonanţelor doctoruluĭ:

— Voesc maĭ bucuros să trăesc o zi maĭ puţin şi să plac o zi maĭ mult! zicea ea.

O întâlniserăm într'o staţiune din Pirineĭ. Ea zicea că staţiunea aceea era termenul *pelerinagiuluĭ* sĕŭ. De la Madera până la Menton fusese pe rênd la toate băile de mare.

— Imĭ rĕmâne acum ca să încep de unde am sfârşit... zicea la voiaj. Nu am poftă. Voiŭ aştepta acĭ până când îmĭ va porunci tata să mĕ duc la dânsul.

Tatăl sĕŭ fusese, în viaţa luĭ, şambelan al rĕposatuluĭ Ţar. O pasiune exagerată pentru femeĭ şi pentru şampanie îĭ scurtase viaţa. Marea fotografie pe care o ducea contesa cu dânsa orĭ-ce loc îl arăta în uniformă, cu mustăţile sburlite, cu obrajiĭ plinĭ, cu ochiul vesel, bun tovarăş.

— Nu are aerul unuĭ spectru Shaksperian, zicea prietina noastră rîzĕnd... Cu toate astea vine... Il vĕd.... M'a vizitat în patru rîndurĭ de douĭ anĭ încoace... Am presimţirea că o să 'l maĭ vĕd în ajunul morţiĭ mele.

Am spus că şambelanul nu semĕna cu o fantomă de tragedie: niciĭ fie-sa nu semĕna cu o vizionară. In fond poate că era mistică, cum sunt toţĭ Slaviĭ. Ea citea maĭ bucuros filosofie de cât poezie. Pentru dênsa muzica era aceea-ce este Kohlul, pentru ca să facă ochiĭ maĭ strălucitorĭ.

Cocheteria asta nu era îndreptată în potriva noastră. Contesa voia maĭ cu seamă să'şĭ placă sie'şĭ. In mijlocul zileĭ punea să'ĭ închiză ferestrele salonuluĭ şi să'ĭ aprinză lumînările. O găseam în toaletă de bal lângă o masă pregătită pentru joc de cărţĭ.

— Mĕ luminez, zicea ea când o felicitam noĭ că e frumoasă. Veniţĭ diseară... o să punem unt-de-lemn în lampă.

Asta însemna că până la ziuă se va juca cărţĭ şi se va bea şampanie. Contesa moştenise de la tatăl sĕŭ gustul de şampanie pe care o bea ca apa, fără să se înbete niciĭ o dată. Ba părea chiar că i se maĭ ascute mintea.

* * *

In toate dimineţile, cum rĕsărea soarile, contesa ieşa cu fie-sa Vanda la preumblare. Era o copilă de 7 anĭ, o damă cu ochiĭ verzĭ, cu graţiile precoce de femeiuşcă. Alerga d'a lungul gârleĭ cu un cerc cu care se juca.

Intr'o dimineaţă am întâlnit pe fată şi pe mumă preumblându-se în locul lor favorit. Ştiam că contesa sta un ceas cu Vanda. Voiam să'mĭ vĕd de drum, însă prietina mea mĕ opri:

— Dă'mĭ braţul, îmĭ zise, du-mĕ până în capĕt, până la pod. Ştiŭ că nu am să maĭ ies din casă.

Mĕ uitaĭ la dênsa îngrijat. Ea zîmbi. Obrazul nu'ĭ era maĭ alterat ca altădată. Numaĭ miĭ se păru maĭ aprinsă.

Contesa zise iar:

— Simţ că tata o să vie diseară. O să vrea să mĕ duc cu dênsul. O să fiŭ silită să 'l ascult. Iacă ce o să se întîmple după plecarea mea. Pe biuroul meŭ o să se găsească o depeşe pe care am scris'o pentru bărbatul meŭ. Depeşa o să 'ĭ fie trimisă, însă el nu o să se urnească din loc numaĭ de cât. Iĭ place să trăiască bine şi se crede foarte indispensabil în Petersburg. Nu cred că el o să vie maĭ curînd de cât peste o lună. Până atuncĭ D-ta veĭ fi aşa de amabil ca să ieĭ în casa D-tale pe Vanda. Mititica! Este foarte simţitoare! S'ar întrista prea mult în apartamentul nostru, singură numaĭ cu slujnica... Bărbatul meŭ o să vie acĭ cu o institutoare pe care o s'o aleagă el singur. Vanda n'o să vrea să te părăsească şi tatăl eĭ o s'o bată în faţa D-tale. El niciĭ o dată n'a avut răbdare.

Contesa vorbea cu atâta linişte încât nu cutezam să'ĭ taĭ vorba. In cele din urmă mĕ revoltaĭ.

— Toate câte le spuĭ D-ta sunt vise de femee nervoasă, îĭ ziseĭ. Noaptea poate să le scuze, însă ziua nu se potrivesc când e soarele ĕsta frumosu.

Ea împreună mâinile pe braţul meŭ, mĕ sili să mĕ uit în ochiĭ eĭ şi 'mĭ zise:

— Făgădueşte numaĭ...

* * *

In seara aceia jucarăm până târziŭ noaptea. Contesa era foarte veselă. Se interesa de cărţĭ.

Speram că o să treacă noaptea fără să se întâmple nimic. Era aproape ceasul 1. Stam cu spatele la uşa camereĭ eĭ. Şedea în faţa mea şi jucam écarté.

Soarta nu mĕ ajutase.

Cerui cărţĭ.

Ea zise:

— Daŭ....

Intinse mâna ca să ia cărţile de jos şi rĕmase aşa. Se plecă puţin într'o parte şi se uită la uşe. Ochiĭ îĭ eraŭ nemişcaţĭ, obrajiĭ se păliseră.

Strigaĭ:

— Contesă!

Ea nu mĕ auzi, însă buzele i se mişcară.

Voi să se scoale. Abia avurăm însă vreme ca să întindem braţele şi s'o apucăm.

* * *

Toate se petrecură cum spusese ea.

Tatăl Vandeĭ nu veni s'o ia de cât peste o lună. Era însoţit de o femeie rea care nu se pricepu să potolească lacrimile feteĭ.

Vanda s'agăţa de mine. Nu voia să ne părăsească. Incercaĭ s'o liniştesc cu vorbe duĭoĭ, însă tatăl eĭ se supĕră şi o smulse din braţele mele.

Biata copilă! niciĭ-odată n'am maĭ auzit vorbindu-se de dînsa.

O fi vĕzĕnd şi ea morţiĭ? Mi-ar părea bine ca să afiu că acolo în ţara eĭ, mamă-sa i-a făcut semn să vie, într'o zi pe când se juca cu cercul.

* *

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeşti, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

Ultime Informaţiĭ

D. Alexandru V. Beldimanŭ, directorul ziaruluĭ nostru, pleacă astăzĭ pentru 20 zile la Lacul Sărat.

—✻—

Prin noul proect de buget propus de actualul Ministru de rĕsboiŭ se prevĕd următoarele reforme:

In infanterie se desfiinţează cele opt regimente permanente de linie şi se crează 33 batalioane permanente de dorobanţĭ câte unul la fie-care regiment plus 66 batalioane cu schimbul.

Cele patru batalioane de vînătorĭ rĕmân cum sunt.

In cavalerie se menţin cele treĭ regimente de roşiorĭ, de la care se desfiinţează muzicile.

Se sporeşte cu opt numĕrul escadroanelor permanente de călăraşĭ, adică în loc de 16 vom avea 24.

In artilerie s'a despărţit cu totul pompieriĭ. După noua organizare cele opt regimente de artilerie vor avea 8 bateriĭ călăreţe şi 50 montate.

Pentru serviciul de pompierĭ se crează 21 de secţiunĭ; 5 în Bucureşti, comandate de un căpitan şi 5 locotenenţĭ, avĕnd un efectiv de 197 oamenĭ şi 100 caĭ; 3 secţiunĭ la Jaşĭ carĭ vor fi iarăşĭ comandate de un căpitan şi 3 locotenenţĭ, avĕnd un efectiv de 118 oamenĭ şi 60 caĭ. La Craiova, Galaţĭ şi Brăila va fi câte o secţiune comandate de câte un locotenent şi avĕnd un efectiv de 55 oamenĭ şi 24 caĭ. Ploieştĭ, Focşanĭ şi Botoşanĭ câte 50 oamenĭ şi 26 caĭ. Severin, Piteştĭ, Giurgiu, Buzĕŭ, Bârlad, Bacăŭ şi Roman câte 40 oamenĭ şi 20 caĭ. Toate aceste secţiunĭ vor fi comandate de locotenenţĭ şi vor face parte din regimentele de artilerie pe teritoriul cărora vor fi recrutaţĭ oamenii.

Aceste sunt principalele transformărĭ propuse.

Bugetul în total presintă pentru suma de 38,325,598 leĭ, adică cu un spor, asupra anuluĭ trecut de 1'908,464 leĭ.

După acest buget armata noastră s'ar compune din:

2	generalĭ de divizie,
17	„ de brigadă,
64	coloneĭ,
66	locotenenţĭ coloneĭ,
151	Maiorĭ,
723	Căpitanĭ,
857	Locotenenţĭ,
581	Sublocotenenţĭ,
118	Medicĭ,
56	Farmaciştĭ,
55	Veterinarĭ,
511	Oficerĭ de administraţie, etc.
235	Funţionarĭ inginerĭ etc. civilĭ,
10	Preoţĭ,
41,601	Soldaţĭ şi cadre permanente,
71,523	Soldaţĭ şi cadre cu schimbul,
115,560	Total.

—✻—

DOUĔ SINUCIDERĬ

In strada Academieĭ

Erĭ pe la orele 6 seara restaurantorul Strobl din strada Academieĭ s'a sinucis, trăgând un glonte de revolver în tâmpla dreaptă.

Moartea a fost instantanee. Cauzele se zice că ar fi relele afacerĭ ce făcea în restaurantul sĕŭ.

Pe platoul Cotrocenilor

Pe la orele 9 dimineaţa, ierĭ Sâmbătă, pe când batalionul I de vînĕtorĭ din Cotrocenĭ, un soldat 'şĭ-a zdrobit mâna dreaptă, descărcându'şĭ arma cu intenţiune de a se sinucide.

pitală era la tirul după platoul de la Cotrocenĭ, un soldat 'şĭ-a zdrobit mâna dreaptă, descărcându'şĭ arma cu intenţiune de a se sinucide.

Faptul s'a petrecut în faţa fronturuĭ. Intrebat de cauzele carĭ l'aŭ determinat a'şĭ curma zilele, a respuns că din cauza bătăilor ce îndura.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL" (143)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

PARTEA III

TATĂL

I

Voiaj de plecare

Când mĕ gîudesc ce eram şi ce sînt, zĕŭ, mĕ bucur! Mĕ mîndresc şi eŭ te sfătuesc să nu'ţĭ facĭ atâta sînge rĕŭ pentru o catastrofă în care nu eştĭ de vină de fel saŭ eştĭ de vină prea puţin.

Numaĭ fatalitatea a condus toate, ştiĭ bine, acea fatalitate antică în spinarea căria ceĭ vechĭ aruncaŭ toate prostiile lor.

Vezĭ bine că Roselli era o fată turnată, încântătoare din toate puntele de vedere; însă ştiĭ proverbul dacă pierzĭ o femee găseştĭ zece în loc.

Contele Filip de Vaunoise abia asculta teoriile tovarăşuluĭ sĕŭ de drum. Se 'ntoarse spre fereastră şi aşvîrli ţigara.

Pe urmă se trînti în colţ posomorît, şi închise ochiĭ ca şi cum ar fi voit să asculte pe maiorul dar nicĭ chiar să 'l vază.

— Hîm! făcu Campayrol cu tonul unuĭ doctor care judecă pe clientul sĕŭ maĭ bolnav de cât îl credea.

Insă nu'şĭ pierdea cumpĕtul.

Incepu iar:

— Te am cunoscut în stare maĭ proastă şi nu trăiaĭ ca astăzĭ când şedeaĭ la Breuil: îţĭ aducĭ aminte?

Vaunoise făcu un gest ca să arate că e obosit.

Campayrol nu era om care să tacă.

— Fă o comparaţie între situaţia d-tale de azĭ şi aceea pe care o aveaĭ atuncĭ. Eraĭ hărţuit de creditorĭ, tremuraŭ pentru ziua de mâine, nu ştiaĭ dacă nu veĭ fi silit să'ţĭ zborĭ crieriĭ.

Eŭ te admiram.

Azĭ, ce deosebire!

Rîzĭ de portăreiĭ carĭ hărţuesc pe nenorociţĭ; aĭ o avere frumoasă; aĭ echipagiele cele maĭ scumpe şi bucătăria cea maĭ bună.

Adevĕr vorbind, contesa îşi d-ta trăiţĭ ca şi câinele cu lupul, însă dulcea creatură suferă şi tace, şi dacă se plânge nu este auzită.

D-ta nu aĭ inimă aşa de bună încât să'ţĭ fie milă de suferinţele altuia.

Eştĭ înzestrat cu o doză foarte mare de egoism, şi nu pot să te blamez.

Şi eŭ tot aşa sînt.

Prin urmare să nu avem slăbiciune, şi să ne gîndim maĭ întîĭ la noĭ.

Ceilalţiĭ să facă ce vor şti.

Indreaptă'ţĭ moralul ce dracu!

Noĭ am început un voiaj de plecare. Dacă aĭ de gînd să staĭ tot drumul aşa de întunecat, atuncĭ mĕ întorc acasă.

Trenul se opri iar.

— Anbrais, doĕzecĭ şi cincĭ minute! Uşa vagonuluĭ se deschise.

Se iviră doĭ feciorĭ.

Contele sări jos foarte sprinten.

Campayrol fu nevoit să se sprijine pe servitorul sĕŭ.

Dupe ce sări pe peron aruncă Gasconuluĭ pardesiul sĕŭ.

Doctorul şi contele intrară în bufet.

Pe când mâncaŭ brînza, şi până să li se dea cafeaua, Campayrol găsi mijlocul ca să strecoare conteluĭ vorbele acestea:

— Ea trebue să fi stat la masa asta acum doĕ, treĭ zile.

Ea!

Vaunoise se făcu că nu aude.

Doctorul zise iar:

— Am fi oamenĭ fără noroc dacă n'am găsi-o tocmaĭ când ne am aştepta maĭ puţin.

Contele nu întrebă de cine e vorba.

Ceasul trecea.

Deodată s'auzi clopotul care vestea pornirea trenuluĭ.

Se suiră în tren.

Campayrol se puse într'un colţ şi închise ochiĭ.

Vaunoise îşĭ aprinse altă ţigară.

Deodată se 'ntoarse spre Campayrol.

— Una din surorĭ a murit, zise Vaunoise. Ştiĭ ce s'a făcut cealaltă?

Maiorul tresări ca un om deşteptat din somn.

— Heĭ! fumezĭ! Aĭ face bine să 'mĭ daĭ şi mie o ţigară, zise el făcêndu-se că n'a auzit întrebarea conteluĭ.

— Cu plăcere.

— Nu ştiŭ dacă trenul e care 'mĭ face somn orĭ căldura, însă eram dus pe gîndurĭ. M'aĭ întrebat ceva?....

Ah! da... Dacă se ştie ce s'a făcut sora cealaltă?

— Da.

— Nu ştiŭ ce s'a făcut.

— Ciudat.

— Pentru ce vreĭ sà ştiŭ? Pentru mine, este o afacere isprăvită şi care nu maĭ are nicĭ un interes.

— Dar....

— Tot ce 'ţĭ pot spune este că ea s'a făcut nevĕzută.... s'a dus cu oamenii carĭ se însărcinaseră cu dînsa. I s'a pierdut urma.

— Va să zică nu se ştie?

— Nimic.

— Tatăl eĭ n'a căutat'o?

— Inţelegĭ bine că el nu 'mĭ spune ce face. Plecarea luĭ mĕ face să cred că el nu ştie nimic saŭ că n'a aflat nimic.

— Adevĕrat că a plecat?

— I-am vĕzut numele în lista pasagerilor carĭ aŭ plecat cu ultimul vapor.. Nu ştiŭ maĭ mult.

S'apoĭ, eŭ m'am hotărît într'un fel

— Cum?

— Să nu vorbesc despre el nimic şi să mĕ gîndesc şi maĭ puţin. Fă şi d-ta ca mine.

— Aş voi, însă....

— Va-să-zică pe d-ta te interesează istoria asta veche, cum îĭ ziceaĭ, acum câteva săptămânĭ, în seara acea de petrecere?....

— Da, mĕ interesează maĭ mult de cât aş putea voi, zise Vaunoise.

— Iacă, pe mine nu mĕ încântă de fel şi nicĭ nu mĕ tulbur. Puţin îmĭ pasă de ce are de gînd d. Davidson saŭ Dambert să facă.

Vremea e frumoasă, sezonul e frumos, trenul merge minunat de bine, buzunarul 'mĭ e plin cu bilete de bancă, pentru noĭ sînt zidite într'adins otelurĭ frumoase în Pyrineĭ; nu sînt bolnav şi ştiŭ că am să maĭ trăesc câteva zile bune.

Ce'mĭ trebue maĭ mult ca să fiŭ vesel? De aceea te rog, odată pentru tot daĭ una, sa nu'mĭ strici plăcerea cu gîndurile d-tale.

Vorbesc şi în interesul d-tale şi într'al meŭ.

Putem noĭ să facem aşa ca ceea ce este să nu fie?

(Va urma)

BILINER SAUERBRUNN
cea maĭ bună apă minerală, naturală, accidă, higienică, recoritoare în timpul vereĭ de băut cu vin.
Direcţiunea Isvoarelor în
BILIN (Boemia)
Depositarĭ şi representanţĭ generalĭ pentru România
I. DIMOVICH & Cie.
Agentură-Comision,—BRĂILA.

Pentru D-niĭ Militarĭ
Magazinul cu Efecte Militare
I. ROSENFELD
furnisorul Marineĭ din Galaţĭ s'a mutat în Bucurescĭ 95 Calea Victoriei (Cişmeaua Roşie) asortat cu tot felul de decoraţiunĭ medaliĭ şi panglicĭ.

Un têněr doresce a da lecţiunĭ de clasele primare, gimnasiale şi limbistice. Iniţialele: S. O., Podu de pămênt 185, la D. Costache Păunescu.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU
BUCUREŞTI
111, BULEVARDUL ELISABETA, 111

SPECIALITATE IN LUCRĂRI COMERCIALE
REGISTRE, ADRESE, COMPTURĬ, CIRCULĂRĬ, etc.

ZIARE, REVISTE, AFIŞE, PUBLICAŢIUNI, BROŞURI, INVITAŢIUNI, CĂRŢI DE VIZITĂ
ŞI TOT FELUL DE IMPRIMATE ATINGĂTOARE DE ACEASTA ARTA
SE EFECTUEAZA PROMPT ŞI CU PREŢURI FOARTE MODERATE

C. Castrişeanu
BIJUTIER MEDALIAT
— *(Perfecţionat 7 anĭ la Paris)* —

Primesc în atelierul meŭ situat în Bucureştĭ, Str. Justiţieĭ, Nr. 18, (aproape de Biserica Antim), orĭ-ce comande de **Bijuterie, Joailerie şi Argintărie** fină, executându-le prompt şi după modelurile culese din ultima Expoziţiune Universală din Paris, ce am avut preferinţa de a o vizita ca expert din partea Onor. Comitetuluĭ Român.

Asemenea mě recomand şi Sf. Prelaţĭ, specialist în:

Engolpioane şi Crucĭ de artă; ornate cu pietre preţioase saŭ imitaţie.

Onor. clienţĭ ce n'aŭ timp de a mě vizita, se pot adresa prin corespondenţă; presentându-mě imediat la domiciliul indicat.

NB. Spre confienţa objectelor de valoare, cât şi a lucrărilor mele Artistice, posed numeroase certificate de mulţumire.

cu stimă
C. Castrişeanu.

RUCAR MARELE HOTEL „Dîmboviciŏra"
ce am clădit în Rucăr, judeţul Muscel, compus din 28 camere, Salon, Restaurant, Bucătărie, Cafenea şi toate dependinţele; *Terasă* şi Grădină frumoasă în faţă, este de închiriat, mobilat saŭ nemobilat.

A se adresa pentru informaţiĭ la D-nu avocat N. Noreanu, strada Câmpineanu Nr. 27, Bucureştĭ, saŭ direct la sub-semnatul **I. Anastasescu**
Rucăr (Muscel).

De arendat cu începere de la 23 Aprilie curent, moşia Tisăŭ din plasa Săraţiĭ, disstrictul Buzĕŭ şi un parchet de pădure, parte cherestea şi lemn de foc, în apropiere de gara Buzĕŭ 3 ore, sosea până în sat, şi de gara Mizil 2 ore. A se adresa în strada Spătaru Nr. 10 Bucureştĭ.

MATTONI's
GIESSHÜBLER
cea maĭ curată
APA MINERALA
Cea maĭ bună běutură pentru masă
şi pentru a se rĕcori,
se intrebuinţéda contra tuseĭ, bole de gât, bole de stomac şi cataruri vesiculeĭ.
Heinrich Mattoni, Carlsbad şi Viena.

Un têněr doreşte a ocupa o funcţiune într'un birou saŭ la o moşie. Doritoriĭ se vor adresa la redacţia acestuĭ ziar sub iniţialele: G. L.

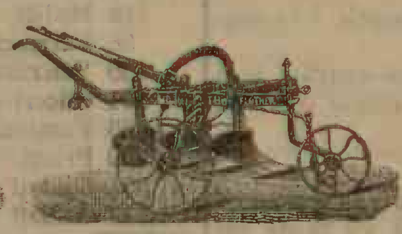
Farmacia Friedrich Paul din *Giurgiu* este de arendat, doritorĭ se vor adresa Farmacieĭ Frank din str. Patria, Bucureştĭ.

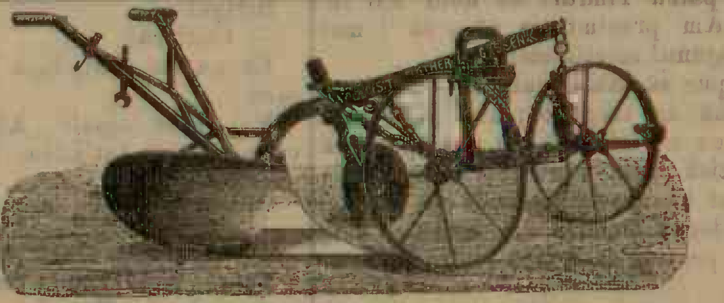
AU BON MARCHÉ
Fondat 1866
24, STRADA LIPSCANI, 24
NOUTĂŢI, CONFECŢIUNI, MODE
A sosit un transport foarte mare
de Rochiţe şi Confecţiunĭ
PENTRU BAEŢI ŞI FETE
JEAN ROTTEN.

Magazinu de drogue, coloniale, delicatese
ION ŢETZU
Succesorul luĭ GERSABEK-OVESSA
la „Cânele negru" Strada Lipscani
SĔMANŢĂ DE TRIFOIŬ (LUCERNA)
adevĕrat franţuzescĭ de Provence
asemenea **SĔMÂNŢĂ DE IARBĂ** pentru nutreţu vitelor şi înfrumuseţarea grădinilor.
— Rĕusita şi producţiunea garantată —
APE MINERALE NATURALE
din toate sursele indigene şi străine.
Comande efectuez în toată România.

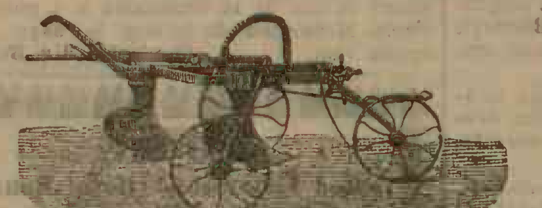

Plugul universal „Flöther"

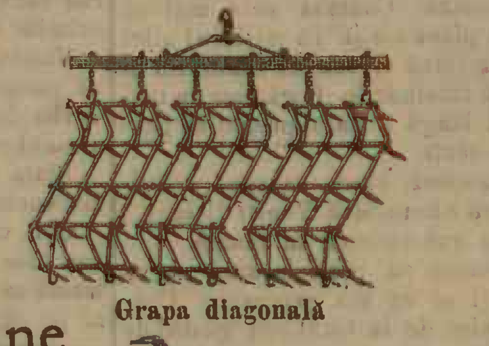

Plugul patrubrasdare

Plugul treibrasdare

Plugul sistem „Universal" unbrasdar

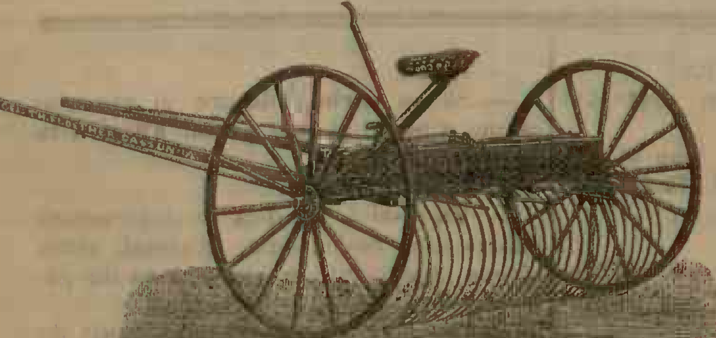
EUGENIU BEHLES
BUCUREŞTĬ, STRADA BIBESCU-VODĂ, Nr. 1, 2 şi 4
Cel maĭ mare deposit de tot felul de
MAŞINE AGRICOLE
de o soliditate neîntrecută şi de cea maĭ nouă constructiune
Constatate ca cele maĭ bune şi cele maĭ perfecţionate
Morĭ transportabile şi pietre de moară franţuzescĭ de I-a qualitate.
Muşamale impermeabile şi Curele de I-a qualitate
PREŢURILE CELE MAĬ AVANTAGIOASE

Plugul douăbrasdare

Grapa diagonală

Plugul Universal „Flöther"

Plugul Universal douăbrasdare

Grebla pentru adunat pae, fân, etc.

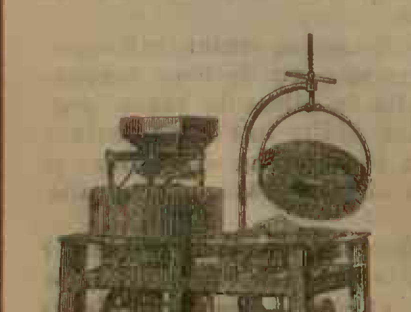

Locomobilă cu aparat de ars pae automatic

Treerătóre patentată cu aparat înaintea scuturatorilor

Trior cu ventilaţiune „Heid"

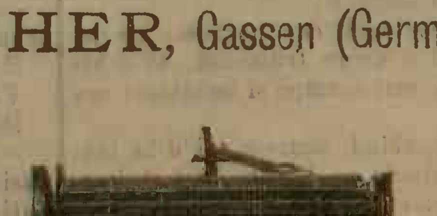

Semănătóre în lat sistem „Aberdeen"

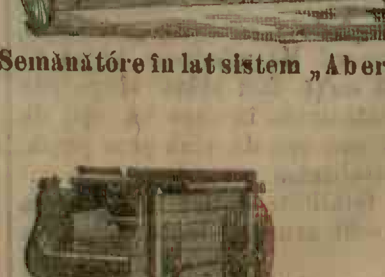
din renumita Fabrică TEDOR FLOETHER, Gassen (Germania)

Móra dublă transportabilă

Pietre de móră franţuzescĭ „La Ferté sous Juarrè"

Batosă de porumb manuală

Semănătóre în rândurĭ „patent"

Vênturătóre sistem „Clayton"